

F. V. [REDACTED],

[REDACTED]
[REDACTED]
België.
[REDACTED]

Ter attentie van:

Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout,
Kasteelplein 11
2300 Turnhout

Kamer:

02-N (Zaal A).

Rolnummer:
21/164/A.

Betreffende:
Toevoeging door beslissing van het OCMW.

Aangetekend schrijven te: Mol, 08 april 2021.

1/1

Door beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 maart 2021, aangaande de reeds lopende zaak 2020, met Rolnummer: 21/164/A, ben ik genoodzaakt nog volgende conclusie en bewijsstukken toe te voegen aan de rechtszaak van 15 april 2021. Tevens heeft het OCMW bij deze zelfde beslissing de jaren 2019, 2018, 2017 en 2016 toegevoegd.

In bijlage Aanvullende conclusie + stukken.

Met de meeste hoogachting,

V. [REDACTED] F. [REDACTED]

[REDACTED]

AANVULLENDE CONCLUSIE DOOR BESLISSING VAN HET OCMW

Voor: _____

eiser,
advocaat: Eigen verdediging.

Tegen: HET OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN TE MOL, in 't kort OCMW MOL, openbare instelling zoals opgericht bij de wet van 8 juli 1976, met zetel te 2400 Mol, Jakob Smitslaan 26, verweerster.

Voor de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout,
Kamer: 02-N (Zaal A).
Rolnummer: 21/164/A.

Onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkenning, alles ontkenkend wat niet uitdrukkelijk bij conclusie wordt erkend en bewezen.

Gelet op vorige conclusie van 05/03/2021. De aanvullende conclusie van 08 april 2021 is toe te voegen bij de vorige conclusie van 05/03/2021, door beslissing op datum van: 18 maart 2021, van verweerster (stuk 33).

Gelet op: De beslissing van verweerster genomen op: 18/03/2021 (stuk 33). Gelet op: Het antwoord (e-mail) van eiser op de beslissing van verweerster, verstuurd op datum van 29/03/2021 (stuk 34).

Gelet op: Het vonnis van 09 maart 2017 (stuk 1). Gelet op: Het vonnis 08 juni 2017 (stuk 2).

Gelet op: De beslissing van verweerster genomen op: 07/01/2021 (stuk 3). Gelet op: Het antwoord (e-mail) van eiser op de beslissing van verweerster, verstuurd op datum van 23/01/2021 (stuk 4). Gelet op: Antwoord van verweerster op e-mail van eiser, verstuurd op datum van 26/01/2021 (stuk 5).

Gelet op de toegevoegde stukken van 1 tot en met 32 van vorige conclusie van 05/03/2021.

Gelet op: Website eiser: www.illegalevlamingen.be, wordt toevoegt aan conclusie, dit bewijsmateriaal kan ten alle tijden, indien nodig, opgeroepen worden tijdens de zitting.

I VIJF BIJKOMENDE BESLISSINGEN VAN VERWEERSTER

Clandestien neemt verweerster op 18 maart 2021 vijf nieuwe beslissingen, aangaande terugvorderingen van geleende gelden, voor de jaren: 2020, 2019, 2018, 2017 en 2016.

Gelet inclusief bij beslissing van 7 januari 2021 en de beslissing van 18 maart 2021 vraagt verweerster nu een totale som van: 25.770,07€ (tot op heden), in plaats van 6580€.

Gelet verweerster voor het jaar 2019 november en december nog gaat verrekenen. Gelet verweerster bij beslissing van 18 maart 2021 de som 100€ extra verrekend voor het jaar 2020.

Eiser wijst erop dat verweerster eiser blijft aanvallen. Gelet dat verweerster eiser geen leefloon meer betaald, eiser wijst naar de mails op datum van 23/01/2021 stuk 4 en op datum van 29/03/2021 stuk 34, welke aantonen dat eiser voldoet aan de wet welke zegt dat men binnen de maand moet reageren als men niet akkoord gaat.

Gelet op Art. 25 § 1. van het RMI stelt: Wanneer de beslissing de genoemde vermeldingen niet bevat, gaat de in artikel 47, § 1, tweede lid, bedoelde termijn om een beroep in te stellen niet in. Het centrum kan zijn beslissing tot terugvordering eerst ten uitvoer leggen na verloop van één maand. Indien de betrokkene binnen deze tijd verzoekt van de terugvordering af te zien, kan het centrum niet optreden dan na zijn beslissing te hebben bevestigd door een nieuwe beslissing die bij aangetekend schrijven aan de betrokkene wordt meegedeeld.

Gelet dat verweerster Art. 25 § 1. van het RMI niet heeft toegepast.

II. A. BESTREDEN BESLISSINGEN

Gelet op de beslissing van 18 maart 2021 van verweerster (stuk 33).

Eiser stelt vast dat de beslissing van 18 maart 2021 geen geldige herzienings- en -terugvorderingsbeslissingen zijn. Eiser komt tot deze conclusie op basis van de hierna volgende redenen:

Eiser is verder van mening dat de bestreden beslissingen niet afdoende gemotiveerd noch bewezen werden door verweerster.

Aangezien verweerster haar beweringen volgens de wet moet volharden, niet bewezen beweringen zijn niet voldoende.

Aangezien verweerster geen exacte bewijzen voorlegt van de vernoemde leningen die zij als giften bestempeld en terugvordert. Verweerster moet ook bewijzen waaraan de geleende gelden uitgegeven zijn, vooraleer het gerecht kan oordelen.

Eiser stelt vast dat het aantal gevallen waarin tot herziening en tot terugvordering kan worden overgegaan door de wet beperkt wordt. Bijgevolg kan het OCMW niet zonder meer tot terugvordering beslissen.

Aangezien eiser aantoont met twee bankuittreksels dat het om leningen gaat, die hij reeds heeft voldaan.

A. 29 november 2011, afbetaling lening handelswoning 48.000€ (stuk 9);

B. 12 juli 2017, afbetaling van: 6.000€, na vonnis van: 08 juni 2017 (stuk 10).

Gezien de precaire situatie waarin eiser zich bevindt kan men niet ontkennen dat van een leefloon onder een bestaansminimum, enige verdere afbetalingen kunnen volbracht worden noch alle rekeningen kunnen worden betaald.

De eiser wijst erop dat hij aantoont dat verweerster in haar beslissing van 18 maart 2021 feiten verdraaid, bewijsmateriaal verloochend en achterwege laat om hun gelijke te krijgen.

Eiser wijst op de dreigende motivering van verweerster, ik citeer: "Het niet bezorgen van de gevraagde gegevens kan aanleiding zijn tot stopzetting van het leefloon omwille van onvoldoende medewerking in het financieel onderzoek van recht op maatschappelijke integratie."

Verweerster kan niet ontkennen dat zij reeds van in het begin weet had van de geleende gelden, en dit ook steeds bestempeld heeft als leningen, maar nu deze woorden verdraaid. Gelet op proces-verbaal van 03/02/2015 (stuk 8), waar ik reeds vermeldde dat moeder financieel genoodzaakt was geld te lenen. Door deze verklaring heeft verweerster moeder steeds verplicht ondertekende verklaringen te schrijven van de geleende gelden vanaf 14 januari 2015 (stukken 35 en 51) tot op heden. Tevens heeft verweerster aan eiser alle bankafschriften geëist vanaf november 2011, welke vier jaar vóór het leefloon betreft.

Gelet dat eiser per mail op datum van 29/03/2021 verweerster de gevraagde december maand van 2019 heeft bezorgd (stuk 34).

Gelet eiser wijst naar de conclusie van 05/03/2021 waar hij concludeert dat de beslissing van 7 januari 2021 (stuk 3) van verweerster het leefloon elke maand in vermindering brengt om zo moeder elke maand meer tot onderhoudsplicht te dwingen en zo het leefloon op een lepe manier te ontnemen.

Aangezien verweerster dreigt per beslissing van 18 maart 2021 met stopzetting van leefloon, aangezien verweerster met de beslissing van 7 januari 2021 het leefloon van eiser al stopgezet heeft, gelet op de maand januari 2021 het leefloon is vastgesteld op: 57,52€ en van 45,86€

(stuk 15), voor februari 2021 is het leefloon vastgesteld op: 26,44€ (stuk 37) en voor maart 2021 is het leefloon vastgesteld op 0€ door mail van verweerster op 30/03/2021 (stuk 38).

II. B. BESTREDEN BESLISSING VOOR DE PERIODE VAN 16 APRIL 2016 T.E.M. DECEMBER 2016

Aangezien verweerster dit als eerste vernoemt om het gerecht op een dwaalspoor te zetten, verweerster verdraaid de waarheid, verloochend bewijsmateriaal en geeft valse verklaringen.

Ik citeer: "Het leefloon wordt voor de periode van april 2016 t.e.m. december 2016 gedeeltelijk teruggevorderd omwille van "schenkingen" van de moeder voor een totaalbedrag van 12.150,00€."

Verweerster verklaart nog in hun beslissing van 18 maart 2021 dat zij voor de maanden: April en mei 2016 maandelijks een bedrag gestort heeft van 613,82€. Voor de maanden: Juni, juli, augustus, september, oktober, november en december 2016, verklaart verweerster elke maand een bedrag van 630,83€ gestort te hebben. Gelet ook op attesten leefloon op datum van: 28/03/2019 (stuk 28) en op datum van: 18 maart 2021 (stuk 39) waarin zij ook verklaren ieder maand stortingen hebben uitgevoerd in deze periode. Dit zijn voor deze periode drie gelijke valse verklaringen.

Verweerster had zowel bij haar beslissing van 18 maart 2021, als ook bij haar attesten van leefloon het bedrag 0€ moeten invullen bij de maanden apr 2016 tot en met april 2017, en op juli 2017 de storting van het totale bedrag: 8.225,38€ moeten invullen. Dit is het gerecht op een dwaalspoor willen zetten. Aangezien moeder verplicht was voor een totale onderhoudsplicht voor deze ganse periode apr 2016 tot en met april 2017.

Gelet op de beslissing genomen door verweerster op datum van: 18/04/2016 (stuk 40), welke verklaart: "intrekking van de oorspronkelijke beslissing van 5 mei 20215 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 1 mei 2015."

Gelet op de bankuittreksels van de maanden: April, mei juni, juli, augustus, september, oktober, november en december 2016 (stuk 41). Er is geen enkele storting gebeurt door verweerster in deze periode. De laatste storting van verweerster werd gedaan op 31/03/2016 (stuk 42) voor het bedrag van 833,71€. Het totale gestorte bedrag in 2016 bedraagt 2.501,13€ voor de maanden jan, feb, mrt 2016 (stuk 43).

Gelet op het vonnis van 09 maart 2017 (stuk 1). Gelet op: Het vonnis 08 juni 2017 (stuk 2). Gelet op bankafschrift 07/072017 (stuk 44), waar Mr ████████ het resterend bedrag van 6.027,82€ overgemaakt heeft, zijnde: 8.225,38€ bepaald volgens vonnis 08 juni 2017 (stuk 2), met terugwerkende kracht, in vermindering gebracht van de nog resterende erelonen (factuur ereloon stuk 45).

Gelet op artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 welke verweerster eiser oplegt: Er zijn ook straffen bepaald ten opzichte van personen, die wetens en willens valse verklaringen afleggen of valse attesten opmaken betreffende de gezondheid of de toestand van de betrokkene. Ook deze wet is voor verweerster van toepassing.

De motivering moet zo duidelijk zijn dat zij:

- niet alleen de betrokkene in staat stelt zich rekenschap te geven van de feiten die tot de beslissing hebben geleid;
- maar ook, bij betwisting voor een rechtsmacht, deze toelaat in het beslissingsbericht zelf de afdoende redengeving te vinden, zowel in feite als in rechte.

(cfr. D. TORFS, M. A. MASCHELEIN, R. MARYNISSEN en D. SIMOENS, OCWMDienstverlening: Leefloon, dienstverlening, budg

Verweerster beweerde tijdens de rechtszaak met vonnis 08 juni 2017 (stuk 2) dat eiser voldoende gelden ter beschikking heeft, welke eiser in vorige conclusie van 05/03/2021

weerlegt. Is verweerster nog steeds van mening dat eiser voldoende gelden heeft? En kan verweerster dit bewijs voorleggen?

Aangezien moeder voor heel deze periode een totale onderhoudsplicht had, welke verweerster moedwillig weglaat. Eiser wijst ook naar het feit dat verweerster niet aanwijst hoe eiser met een leefloon onder het bestaansminimum zonder leningen van moeder niet in schuldbemiddeling terecht komt. Gelet op bankafschrift van 12 juli 2017, de afbetaling van: 6.000€, na vonnis van: 08 juni 2017 (stuk 10).

Gelet op de OCMW wet (RMI): Art. 22. § 1. Bij het berekenen van de bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met: *De niet- regelmatige giften afkomstig van om het even welke instelling of van personen die niet met de betrokkene samenwonen en jegens hen niet tot de onderhoudsplicht gehouden zijn;*

Verweerster kan niet ontkennen dat dit persoonlijke schulden zijn, elk bankafschrift wijst uit dat elke storting van moeder gaat naar genoodzaakte betalingen, dus kan verweerster niet spreken over schenkingen of giften.

Gelet op Artikel 30 RMI-besluit dat stelt: Dat in geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen de persoonlijke schulden van de aanvrager in rekening dienen te worden gebracht op voorwaarde dat:

- het persoonlijke schulden van de aanvrager betreft;
- de schulden aangegaan werden voor de afstand;
- de schulden werden afgelost of gedeeltelijk terugbetaald werden met de opbrengst van de afstand.

Mag eiser het gerecht erop wijzen dat verweerster door de beslissing genomen op 18 maart 2021, wel degelijk de uitgesproken vonnissen nietig verklaart en het verworven niet terug vorderbaar leefloon met deze beslissing terug vordert. Gelet op de vorige conclusie van datum van: 05/03/2021, waar eiser vraagt het vonnis van vonnis 08 juni 2017 (stuk 2) het herzien aangezien de precaire situatie van eiser.

Verweerster faalt om aan te tonen, hoe eiser met een leefloon onder een bestaansminimum, zonder leningen of schulden moet overleven.

Verweerster de kosten van de ingeschakelde advocaat (Mr Leyns) om deze vonnissen te bepleiten terug vordert, welke mijn advocaat twee maal zo duur maakt, maar ook mijn leven twee maal zo duur maakt, en alsnog de leningen van moeder dient af te betalen.

Gelet op de beslissing van 19 maart 2018 (stuk 24) waarin verweerster verklaart: "Bijkomend verloopt een sociale activering ook zeer moeilijk door het gebrek aan vertrouwen in de maatschappij". Dat ik verweerster niet vertrouwd zijn geen waanbeelden, verweerster blijft eiser aanvallen en ik concludeer bij veel dingen wat verweerster doet en zegt, dit moedwillige dubbelzinnigheden zijn.

Kan eiser volgende vraag stellen aan het gerecht? "Als verweerster per schrijven van het gerecht op datum van 11/03/2021, weet heeft dat er een rechtszaak lopende is, mag verweerster dan nog een bijkomende beslissing nemen 18/03/2021?"

WAT DE TERUGVORDERING BETREFT

Artikel 25, §2, eerste lid RMI-Wet bepaalt:

"Het centrum moet aan de betrokkene schriftelijk kennis geven van zijn beslissing om het hem uitgekeerde leefloon van hem terug te vorderen. Deze beslissing moet, naast de vermeldingen bedoeld in artikel 21, § 3, de volgende aanduidingen bevatten:

- 1° de vaststelling dat er onverschuldigde bedragen zijn betaald;
- 2° het totale bedrag van wat onverschuldigd is betaald, alsmede de berekeningswijze ervan;
- 3° de inhoud en de referenties van de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan;

4° de in aanmerking genomen verjaringstermijn;
5° de mogelijkheid voor het centrum om van de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen af te zien en de procedure die hiervoor moet worden gevolgd;
6° de mogelijkheid om een met redenen omkleed voorstel van terugbetaling in schijven voor te leggen."

Niet alleen in beslissingen met betrekking tot de terugvordering van het leefloon, maar ook in beslissingen met betrekking tot het terugvorderen van maatschappelijke dienstverlening dienen bepaalde verplichte vermeldingen worden opgenomen:

"Welke zijn nu de vermeldingen die een terugvorderingsbeslissingen dient te bevatten conform het artikel 15?

Vooreerst de vermeldingen die in elke OCMW-beslissing moeten worden opgenomen [...]
Pagina 9 van 24

Verder de volgende aanduidingen:

- a) De vaststelling dat er onverschuldigde bedragen zijn betaald;
- b) Het totale bedrag van wat onverschuldigd is betaald, alsmede de berekeningswijze ervan;
- c) De inhoud en de refertes van de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan;
- d) In voorkomend geval, de mogelijkheid voor het OCMW om van de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen af te zien en de procedure die hiervoor moet worden gevolgd;
- e) De mogelijkheid om een met redenen omkleed voorstel tot terugbetaling in schijven voor te leggen." (D. TORFS, M. A. MASCHELEIN, R. MARYNISSEN en D. SIMOENS, OCMW-Dienstverlening: Leefloon, dienstverlening, budget- en schuldhulpverlening, die Keure, Brugge, 2016, randnr. 2.543, pag. 483-484).

Artikel 24 RMI-Wet bepaalt:

"§ 1. Het leefloon uitgekeerd met toepassing van deze wet wordt op de betrokkene verhaald:

1° in geval van een herziening met terugwerkende kracht, bedoeld in artikel 22, § 1. In geval van een vergissing vanwege het centrum kan het centrum ofwel het onverschuldigde terugvorderen, ofwel op eigen initiatief, of op aanvraag van de betrokkene geheel of gedeeltelijk afzien van de terugvordering;

2° indien hij de beschikking krijgt over inkomsten krachtens rechten die hij bezat tijdens de periode waarvoor hem een leefloon werd uitbetaald. In dit geval is de terugvordering beperkt tot beloop van het bedrag waarvoor die inkomsten bij de berekening van het leefloon in aanmerking hadden moeten worden genomen indien hij er te dien tijde reeds de beschikking over zou hebben gehad. In afwijking van artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek treedt het centrum van rechtswege en tot beloop van dat bedrag in de rechten die de begunstigde op de hierboven bedoelde inkomsten kan doen gelden.

§ 2. Buiten de gevallen bedoeld in § 1 is geen terugvordering van het leefloon bij de betrokkene mogelijk. Elke hiermee tegenstrijdige overeenkomst is nietig.

§ 3. De in § 1 vermelde beslissing moet conform zijn aan de bepalingen van artikel 21, §§ 2, 3 en 4.

§ 4. De onverschuldigd betaalde bedragen brengen van rechtswege intrest op vanaf de betaling, indien de onverschuldigde betaling het gevolg is van arglist, bedrog of bedrieglijke handelingen van de belanghebbende persoon."

artikel 1 OCMW-wet:

"Elke persoon heeft recht op maatschappelijke dienstverlening. Deze heeft tot doel eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Er worden openbare centra voor maatschappelijk welzijn opgericht die, onder de door deze wet bepaalde voorwaarden, tot opdracht hebben deze dienstverlening te verzekeren.”

II. C. BESTREDEN BESLISSING VOOR DE PERIODE VAN JANUARI 2017 T.E.M. DECEMBER 2017

Aangezien verweerster hier ook het gerecht op een dwaalspoor zet, verweerster verdraaid de waarheid, verloochend bewijsmateriaal en geeft valse verklaringen, met dezelfde feiten als hierboven beschreven in: II. B. Bestreden beslissing voor de periode van 16 april t.e.m. december 2016.

Ook hier beweerd verweerster in haar beslissing van 18 maart 2021 en attest van leefloon op datum van 18/03/2021 (stuk 39), dat zij van januari 2017 t.e.m. 23 juni 2017 maandelijks een leefloon op mijn rekening heeft stort. Gelet op bankafschriften van januari 2017 t.e.m. 21 juni 2017 (stuk 46), welke aantonen dat verweerster nooit een leefloon heeft uitbetaald vóór de datum van: 23 juni 2017. Aangezien het een groot verschil maakt tussen beweringen maandelijks een leefloon te storten, of het leefloon in een totaal bedrag uit te betalen na 14 maanden. Gelet op artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002.

Nota 1: Gelet op volgende verklaringen van verweerster uit beslissing van 18 maart 2021 (stuk 33): “Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon” (2016) en “Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon” (2017). In deze twee items verklaart verweerster volgende dubbelzinnigheden:

Voor 2016

Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 19 juni 2017 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 1 april 2016 (met een jaarbedrag van 7365,80€). De terugvordering heeft betrekking op een periode van 1 april 2016 tot en met 31 december 2016 van deze toekenning.

Voor 2017

Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 19 juni 2017 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2017 (met een jaarbedrag van 7769,97€). De terugvordering heeft betrekking op een periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017 van deze toekenning.

Mijn uiteenzetting

1. Verweerster verklaart dat het leefloon voortvloeit uit een toekenning van 19 juni 2017, in feite is dit per vonnis vastgesteld op 8 juni 2017 en vermeld dit vonnis niet;
2. verweerster verklaart dat ik voor de periode van 1 januari 2017 tot en met 15 januari geen leefloon verkregen heb, gelet op de zin: “een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2017”;
3. Bij de terugvordering van 2017 rekent verweerster wel vanaf de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017 terug.

Verder verklaart verweerster: “Voor de maanden juli, augustus en november 2017 waren er geen schenkingen en blijft de oorspronkelijke berekening leefloon behouden.”.

- Gelet moeder had tot en met 21 juni 2017 alle rekeningen voldaan (stuk 46).

- Verweerster op datum van 23 juni 2017 voor de maand mei 2017 (647,50€) stort. Op datum van: 29 juni 2017 voor juni 2017 (664,83€) stort. Op datum van: 31 juli 2017 664,83€ stort. Dus is het logisch dat met een totaal aan leefloon met een bedrag van: 1977,16€, er voor de maanden juli, augustus geen leningen moesten worden bijgebracht (stuk 47).

Nota 2: Gelet verweerster niet vermeld dat eiser op datum van: 12 juli 2017, moeder een afbetaling stort van: 6.000€, (stuk 10).

De motivering moet zo duidelijk zijn dat zij:

- niet alleen de betrokkene in staat stelt zich rekenschap te geven van de feiten die tot de beslissing hebben geleid;
- maar ook, bij betwisting voor een rechtsmacht, deze toelaat in het beslissingsbericht zelf de afdoende redengeving te vinden, zowel in feite als in rechte.

(cfr. D. TORFS, M. A. MASCHELEIN, R. MARYNISSEN en D. SIMOENS, OCWMDienstverlening: Leefloon, dienstverlening, budg

Verweerster beweerde tijdens de rechtszaak bij vonnis 08 juni 2017 (stuk 2) dat eiser voldoende gelden ter beschikking heeft, welke eiser in vorige conclusie van 05/03/2021 weerlegt. Is verweerster nog steeds van mening dat eiser voldoende gelden heeft? En kan verweerster dit bewijs voorleggen?

Verweerster kan niet ontkennen dat dit persoonlijke schulden zijn, elk bankafschrift wijst uit dat elke storting van moeder gaat naar genoodzaakte betalingen, dus kan verweerster niet spreken over schenkingen of giften. Gelet op Artikel 30 RMI-besluit.

Verweerster faalt om aan te tonen, hoe eiser met een leefloon onder een bestaansminimum, zonder leningen of schulden moet overleven.

Gelet op het vonnis van 09 maart 2017 (stuk 1). Gelet op: Het vonnis 08 juni 2017 (stuk 2). Gelet op bankafschrift 07/072017 (stuk 44), waar Mr Leyns het resterend bedrag van 6.027,82€ overgemaakt heeft, zijnde: 8.225,38€ bepaald volgens vonnis 08 juni 2017 (stuk 2), met terugwerkende kracht, in vermindering gebracht van de nog resterende erelonen (factuur ereloon stuk 45), welke mijn advocaat twee maal zo duur maakt, maar ook mijn leven twee maal zo duur maakt, en alsnog de leningen van moeder dient af te betalen.

Gelet dat verweerster de kosten van de raadsman gedurende de periode van april 2016 tot juni 2017 ook als giften aanrekent.

Gelet dat moeder gedurende deze hele periode aan volledige onderhoudsplicht was genoodzaakt. Eiser wijst ook naar het feit dat verweerster niet aanwijst hoe eiser, met een leefloon onder het bestaansminimum, zonder leningen van moeder de rekeningen moet betalen. Gelet op de OCMW wet (RMI): Art. 22. § 1.

Volgens de wet is verweerster genoodzaakt, om tijdens een lopende rechtszaak, het leefloon door te betalen tot de uitspraak oordeelt. Gelet dat verweerster, hier, deze wetgeving vorige rechtszaak 2017 ook overtreden heeft.

Gelet op de wetgevingen beschreven hierboven in: Wat de terugvordering betreft: Artikel 25, §2, eerste lid RMI-Wet. Artikel 24 RMI-Wet en artikel 1 OCMW-wet.

Eiser wijst ook naar stuk 10 betreffende de afbetaling van de lening van eiser, verweerster houdt dit moedwillig achterwege en vordert deze afbetaling terug als giften. Gelet dat tot op heden verweerster niet bewijst dat het om schenkingen of giften gaat. Gelet op ondertekende verklaringen vanaf 2015 tot heden van moeder welke aantonen dat het om leningen gaat (stuk 35 en 51), welke verweerster niet kan ontkennen, en steeds bestempeld heeft als leningen en nu verklaart dat het giften zijn. Gelet dat verweerster in vorige rechtszaak eveneens een lening van moeder terug vorderde van het jaar 2011, vonnis 09 maart 2017 (stuk 1).

Vraag aan verweerster, moeder is voor de periode van januari 2021 tot op heden verplicht tot een totaal onderhoudsplicht, zijn dit nu ook giften? En als zij het als giften bestempelen, hoe moet ik met een leefloon van 0€ de rekeningen betalen.

Betreffende de periode augustus 2017 tot en met december 2017, ontken ik dat het om giften of schenkingen gaat. Aangezien dat ik met de bankafschriften van 2016 t.e.m. juli 2017 en de ondertekende verklaringen van moeder vanaf 2015 tot op heden, voldoende bewijs voorleg dat het niet om giften of schenkingen gaat. Verweerster is ook volgens de wet verplicht haar aantijgingen te bewijzen.

II. D. BESTREDEN BESLISSING VOOR DE PERIODE VAN JANUARI 2018 T.E.M. DECEMBER 2018

Betreffende de periode januari 2018 tot en met december 2018, ontken ik dat het om giften of schenkingen gaat. Aangezien ik met de bankafschriften van 2016 t.e.m. juli 2017 en de ondertekende verklaringen van moeder vanaf 2015 tot op heden, voldoende bewijs voorleg dat het niet om giften of schenkingen gaat. Verweerster is ook volgens de wet verplicht haar aantijgingen te bewijzen.

De motivering moet zo duidelijk zijn dat zij:

- niet alleen de betrokkene in staat stelt zich rekenschap te geven van de feiten die tot de beslissing hebben geleid;
- maar ook, bij betwisting voor een rechtsmacht, deze toelaat in het beslissingsbericht zelf de afdoende redengeving te vinden, zowel in feite als in rechte.

(cfr. D. TORFS, M. A. MASCHELEIN, R. MARYNISSEN en D. SIMOENS, OCWMDienstverlening: Leefloon, dienstverlening, budg

Verweerster faalt om aan te tonen, hoe eiser met een leefloon onder een bestaansminimum, zonder leningen of schulden moet overleven. Gelet op de OCMW wet (RMI): Art. 22. § 1.

Eiser wijst naar volgende wetgevingen: artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002. Artikel 25, §2, eerste lid RMI-Wet. Artikel 24 RMI-Wet en artikel 1 OCMW-wet

Eiser wijst naar de valse verklaringen met bedrieglijke oplichting van verweerster. Ik citeer: "Voor maart 2018 werd een schenking ontvangen van 17,60€ waardoor er recht is op 671,86€ leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 689,46€. Voor deze maand wordt er 17,60€ teruggevorderd."

Gelet op (stuk 48) de beslissing van 17 juni 2017 (administratieve beslissing): 2. Welke verklaart: "Concreet dien je een aanvraag in bij het FOD voor een tegemoetkoming. Deze aanvraag dient op 20 augustus 2017 aangetekend bij de dienst welzijn toegekomen zijn."

1. Gelet op dat eiser op datum van 24 januari 2018 omstreeks 15.30uur bij het FOD de afspraak heeft voldaan. Aangezien eiser voor deze verplichte verplaatsing van verweerster, persoonlijk bij verweerster de kostprijs van een treinticket 17,60€ contant heeft verkregen.
2. Aangezien verweerster dit bedrag bij beslissing van 06 februari 2018 terugvordert (stuk 36), ik citeer: "De reeds uitgekeerde dringende steun van 17,60€ op 22 januari 2018 voor treinvervoer naar Antwerpen, werd goedgekeurd. Een terugvorderbare steun wordt U toegekend van 22 januari 2018 tot en met 31 januari 2018. Er werd U eenmalig 17,60€ uitbetaald via een contante betaling. Volgende voorwaarden werden aan de beslissing gekoppeld: Deze steun moet terugbetaald worden vanaf 31 maart 2018 op rekeningnummer BE13 0000 0191 4839 met vermelding van naam en dossiernummer 2007094955."

Gelet op bankafschrift (stuk 49) waar eiser het bedrag van 17,60€ op datum van: 12/03/2018 terugstort, met mededeling: Dossier 2007094955. Nu verweerster dit

bedrag voor een tweede maal terug vordert als giften, dit is een valse verklaring met bedrieglijke oplichting.

Gelet op artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002. Gezien dit een verplichte consultatie was door verweerster, kan verweerster geen twee keer hetzelfde bedrag terug vorderen, en zodoende is verweerster alsnog dit bedrag verschuldigd aan eiser.

2. Deze beslissing van 17 juni 2017 van verweerster heeft ook een dubbelzinnige verklaring: verweerster verklaart dat men via het FOD een tegemoetkoming kan bekomen. Indien ik deze zou verkregen hebben, zou verweerster dit, met zekerheid, in vermindering gebracht hebben en niet meer zou spreken over een tegemoetkoming. Tevens is deze verplichting met voorbedachte raden door verweerster opgelegd om het leefloon verworven via het gerechtelijke vonnis in vermindering te kunnen brengen. Ook is de concrete beslissing van verweerster onnodig geweest aangezien eiser zijn invaliditeit ontnomen is door de ambtswege afvoering en om deze tegemoetkoming men erkent invalide moet zijn.

II. E. BESTREDEN BESLISSING VOOR DE PERIODE VAN JANUARI 2019 T.E.M. NOVEMBER 2019

Betreffende de periode januari 2019 tot en met december 2019, ontken ik dat het om giften of schenkingen gaat. Aangezien dat ik met de bankafschriften van 2016 t.e.m. juli 2017 en de ondertekende verklaringen van moeder vanaf 2015 tot op heden, voldoende bewijs voorleg dat het niet om giften of schenkingen gaat. Verweerster is ook volgens de wet verplicht haar aantijgingen te bewijzen.

De motivering moet zo duidelijk zijn dat zij:

- niet alleen de betrokkene in staat stelt zich rekenschap te geven van de feiten die tot de beslissing hebben geleid;
- maar ook, bij betwisting voor een rechtsmacht, deze toelaat in het beslissingsbericht zelf de afdoende redengeving te vinden, zowel in feite als in rechte.

(cfr. D. TORFS, M. A. MASCHELEIN, R. MARYNISSEN en D. SIMOENS, OCWMDienstverlening: Leefloon, dienstverlening, budg

Gelet op verklaring van verweerster, ik citeer: "742,16€ voor oktober 2019 (schenking ter waarde van 1.860,00€)". Eiser wijst naar vorige conclusie op 05/03/2021, waar eiser reeds zijn aankoop van hoorapparaat beschrijft. Aangezien bij beslissing van 18 maart 2021 verweerster genoodzaakte medische benodigdheden als giften bestempeld. Gelet op de beslissing van verweerster, op datum van 19/12/2019 (stuk 17), waar verweerster deze storting van: 1.460,44€ niet bestempeld als giften maar als "betaling", verweerster schrijft, ik citeer: "reeds betaald door moeder.". Verweerster valt door de mand met haar bubbelzinnige beslissingen van 19/12/2019 (stuk 17) en 18 maart 2021 (stuk 33).

Gelet op hun eigen "overeenkomst bij toekenning steuntarief" (stuk 18), wat zegt: "Om tussenkomst te krijgen in de kosten van een bril, gebitsprotheses,.....moet gekozen worden voor de goedkoopste behandeling".

Verweerster faalt om aan te tonen, hoe eiser met een leefloon onder een bestaansminimum, zonder leningen of schulden moet overleven. Gelet op de OCMW wet (RMI): Art. 22. § 1.

Eiser wijst naar volgende wetgevingen: artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002. Artikel 25, §2, eerste lid RMI-Wet. Artikel 24 RMI-Wet en artikel 1 OCMW-wet.

Gelet verweerster zal november 2019 en december 2019 nog bij beslissing toezenden, zoals beschreven bij beslissing van 18 maart 2021 (stuk 33), betreft administratieve beslissing.

Gelet op beslissing 18 maart 2021 (stuk 33), betreffende de beweerdte ontbrekende maand december waar verweerster verklaart dat enkel en alleen december 2019 ontbreekt. Op schrijven van 02/03/2021 (stuk 50), verklaart verweerster dat november 2019 en december 2019 en december 2020 ontbreken, dit zijn twee verschillende verklaring, en toont aan dat verweerster de drie maanden wel gekregen heeft maar door hun wanorde het geheel niet vindt.

II. F. BESTREDEN BESLISSING VOOR DECEMBER 2020

Eiser wijst aan dat verweerster na het schriftelijk ontvangst van het gerecht op datum van 11/03/2021, bij beslissing van 18 maart 2021, beslist om voor de maand december 2020 nog een aanrekening van 100€ te vorderen. Betreffende de maand december 2020, ontken ik dat het om giften of schenkingen gaat. Aangezien dat ik met de bankafschriften van 2016 t.e.m. juli 2017 en de ondertekende verklaringen van moeder vanaf 2015 tot op heden, voldoende bewijs voorleg dat het niet om giften of schenkingen gaat. Verweerster is ook volgens de wet verplicht haar aantijgingen te bewijzen.

Verweerster vordert voor 2020 het bedrag van 6.580,-€ terug. Dit bedrag werd volledig als lening gestort door moeder. Verweerster maakt hier zelfs geen berekening van de maandelijkse stortingen die het maandelijkse leefloon zelfs niet benaderen.

Aangezien verweerster in de beslissing van 18 maart 2021 verklaart, ik citeer: "Waren de maandelijkse schenkingen hoger dan het bedrag leefloon, waarop recht was.". Nu voor 2020 bedragen die kleiner zijn dan het bedrag leefloon en deze ook terugvordert, dit zijn twee verschillende verklaringen van verweerster.

III ARTIKEL 30 EN 31 VAN DE WET VAN 26 MEI 2002

Artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 geldt voor zowel de bestreden beslissingen van 7 januari 2021 (stuk 3) als voor 18 maart 2021 (stuk 33), aangaande leningen van moeder. Eiser wijst naar volgende mail op datum van 17/12/2020 van verweerster (stuk 52) welke aantoonst dat verweerster eiser aanvalt met valse verklaringen, met oog eiser te ruineren.

Ik citeer mail van verweerster: "Verder liet je me ook weten tijdens het bureelgesprek dat je tot op heden nog niets kon terugbetalen aan je mama. Is het mogelijk om ook hiervan een document te bezorgen dat jullie beiden ondertekenen?". Stuk 51 het gevraagde ondertekende document.

Verweerster kan deze persoonlijke verklaring niet weerleggen dat dit gesprek over leningen ging, ook bij stuk 35 werd elke gevraagde ondertekende verklaring van moeder gevraagd door verweerster en bestempeld als leningen van moeder. Eveneens wordt op elk bankafschrift een vermelding gemaakt als zijnde leningen of de doelstelling van de storting. Aangezien giften noch schenkingen NIET dienen terug betaald worden.

Dus kan eiser stellen dat de bestreden beslissingen van zowel 7 januari 2021 als voor 18 maart 2021 ongegrond en nietig zijn, alsook de valse verklaringen die verweerster in haar beslissingen gebruikt om een tweede poging eiser te ruineren. Gelet dat verweerster vorige rechtszaak ook ontkende weet te hebben van de verkoop van de handelwoning, terwijl het proces-verbaal van 03/02/2015 (stuk 8) aantoonst dat verweerster van dag één weet had van zowel de verkoop van de handelwoning alsook dat moeder genoodzaakt (was) is financieel geld te lenen om zodoende niet in schulden te geraken.

IV ONGEGROND EN NIETIG

Eiser wijst erop dat verweerster eiser niet heeft uitgenodigd om zich te verdedigen bij het Bijzonder Comité voor de sociale dienst 18 maart 2021, gelet op vorige conclusie waar eiser bij de twee vorige Bijzondere Comités voor de sociale dienst ook niet uitgenodigd is geweest.

Gelet op mail verweester op datum van 26/01/2021 met vermelding " je dossier zal besproken worden op het Sociaal Comité van 18/02/2021" (stuk 5), zonder enige nodiging.

Eiser wijst erop dat verweester dit jaar drie keer volgende twee wetsartikelen overtreedt:

Art. 3. Van de algemene wijzigingen en reglementen OCMWs, 7°: De gebeurlijke veranderingen in de situatie van de betrokkene die een weerslag hebben op zijn hoedanigheid van rechthebbende of op het toegekende bedrag en die aan het centrum moeten worden gemeld overeenkomstig artikel 22, § 1, tweede lid, van de wet.

Artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 26 mei 2002. Afkomstig van: POD Maatschappelijke integratie: De procedurele waarborgen bestemd voor de OCMW-cliënten: 7) Tijdens het sociaal onderzoek moet het OCMW de betrokkene laten weten dat hij het recht heeft om gehoord te worden voordat een beslissing wordt genomen over de toekenning, de weigering of de herziening van een leefloon, van een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie of van een maatschappelijke integratie via tewerkstelling. Dit recht om gehoord te worden geldt eveneens wanneer het OCMW een beslissing neemt over het opleggen van een sanctie tegenover de betrokkene of de terugvordering bij de betrokkene die het leefloon heeft ontvangen. Het OCMW zal eveneens het feit moeten vermelden dat de betrokkene de mogelijkheid heeft om zich te laten bijstaan of vertegenwoordiger tijdens het verhoor door een persoon van zijn keuze.

V. GEMAAKTE GERECHTELIJKE ONKOSTEN

Eiser dient ook de gemaakte onkosten in door toedoen van verweester, daar dit ook geen giften zijn van moeder (stuk 53) met een voorlopig totaal van 22,10€. Gelet eiser heeft reeds bestaande koppies bijgebracht en ook zelf afgeprint, zonder dit in kost te brengen. Gelet de onkosten van het aangetekend schrijven van 08/04/2021 wordt ter plaatse overhandigd. Ook rekening houdend met de verplaatsingskosten met wagen met een totaal van 50 km retour + parkeerkosten worden nog nabezorgd .

VI. UITSTEL OF HOGERBEROEP

Per wet is vastgesteld dat indien er uitstel of hoger beroep aangetekend wordt, men het recht heeft een compensatie per dag te vragen aan tegenpartij, welke vastgesteld wordt per vonnis. Het verleden en de media heeft dit reeds aangetoond. Eiser vraagt het gerecht een toepassing van deze wet indien verweester uitstel of hoger beroep aantekent.

VII. AANSPRAKEN VAN DE EISER

Eiser vraagt zijn vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren gezien:

1. Er geen geldige beslissing voorhanden is;
2. Ondergeschikt: De beslissing ongegrond is;
3. Meer ondergeschikt: Er niet tot terugvordering kan worden overgegaan;
4. Meest ondergeschikt: Het leefloon van eiser vastgesteld is per vonnis;
5. Allermeest ondergeschikt: Gezien verweester het leefloon, vastgesteld per vonnis, eigenhandig herrekkend bij beslissing van 18 maart 2021. Het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2), bestaande uit een leefloon onder een bestaansminimum, door het gerecht herzien kan worden.

VIII DAAROM, VRAAGT DE EISER,

- De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- De terugvordering van verweester ongegrond en nietig te verklaren;
- Tekort betaling volgens attest OCMW (stuk 28) en bankafschrift (stuk 29) + intrest;
- Herziening van het vonnis van 8 juni 2017 (stuk 2) op een volwaardig leefloon vanaf april 2016 tot op heden + intresten;

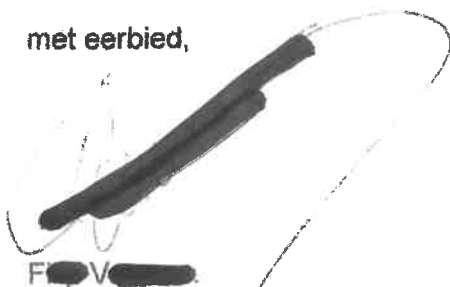
- Vergoeding + intrest door de gemaakte schulden/leningen voortvloeiende uit het ontoereikend bestaansminimum opgelegd door verweerster per vonnis 8 juni 2017;
- Medische kosten hoorapparaat;
- Het toekennen van de geweigerde installatiepremie + intrest;
- Terugvordering treinticket 17,60€ stuk 49;
- Toepassing artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 voor de valse verklaringen;
- Terugvordering onroerend goed op tekorten leefloon vanaf april 2016 tot op heden + intresten;
- Vergoeding per dag indien verweerster uitstel of hoger beroep aantekent;
- Gemaakte gerechtelijke onkosten door verweerster,
- Kosten van het recht door verweerster.

IX INVENTARIS VAN DE AANGEWENDE STUKKEN :

- Gelet op stukken 1 tot en met 32 uit vorige conclusie;
- **Stuk 33:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 maart 2021;
- **Stuk 34:** Antwoord van eiser op beslissing van verweerster verzonden per mail op: 29 maart 2021;
- **Stuk 35:** Ondertekende verklaringen van lening moeder;
- **Stuk 36:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 06 februari 2018;
- **Stuk 37:** Bankafschrift storting leefloon februari 2021;
- **Stuk 38:** Verklaring verweerster berekening leefloon voor maart 2021 bedraagt 0€;
- **Stuk 39:** Attest leefloon 18/03/2021;
- **Stuk 40:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 april 2016;
- **Stuk 41:** Bankafschriften van april 2016 tot en met december 2016;
- **Stuk 42:** Bankafschrift laatste leefloon maart 2016;
- **Stuk 43:** Bankafschriften van januari 2016 tot en met maart 2016;
- **Stuk 44:** Bankafschrift resterend bedrag OCMW Meester Ieys;
- **Stuk 45:** Factuur Meester [REDACTED] 30 juni 2017;
- **Stuk 46:** Bankafschriften januari 2017 tot en met 21 juni 2017;
- **Stuk 47:** Bankafschriften juli 2017 tot en met augustus 2017;
- **Stuk 48:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 17 juli 2017;
- **Stuk 49:** Bankafschrift terugbetaling 17,60€ treinticket op datum van 12/03/2018;
- **Stuk 50:** Schrijven verweerster van 02 maart 2021;
- **Stuk 51:** Ondertekende verklaring moeder en eiser;
- **Stuk 52:** Mail verweerster op datum van 17 december 2020;
- **Stuk 53:** Gemaakte onkosten.

Mol, 08 april 2021

met eerbied,



F. V. [REDACTED]